

PRIPOROČILO KOMISIJE**z dne 18. junija 2019****o osnutku celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta Francije za obdobje 2021–2030**

(2019/C 297/10)

EVROPSKA KOMISIJA –

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ ter zlasti člena 9(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu z Uredbo (EU) 2018/1999 mora vsaka država članica Komisiji predložiti osnutek svojega celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta za obdobje od 2021 do 2030, ki ustreza zahtevam iz člena 3(1) navedene uredbe in Priloge I k njej. Prve osnutke celovitih nacionalnih energetskega in podnebne načrtov je bilo treba predložiti do 31. decembra 2018.
- (2) Francija je svoj osnutek celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta predložila 15. februarja 2019. Predložitev navedenega osnutka načrta je osnova in prvi korak ponavljajočega se postopka med Komisijo in državami članicami za dokončanje celovitih nacionalnih energetskega in podnebne načrtov ter njihovo poznejše izvajanje.
- (3) V skladu z Uredbo (EU) 2018/1999 mora Komisija osnutke celovitih nacionalnih energetskega in podnebne načrtov oceniti. Komisija je izvedla obsežno oceno osnutka celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta Francije, pri čemer je upoštevala ustrezne elemente Uredbe (EU) 2018/1999. Navedena ocena ⁽²⁾ je objavljena skupaj s tem priporočilom. Na njej temeljijo priporočila v nadaljevanju.
- (4) Priporočila Komisije lahko obravnavajo (i) raven ambicioznosti ciljev in prispevkov z vidika skupnega doseganja ciljev energetske unije in zlasti ciljev Unije za leto 2030 za energijo iz obnovljivih virov in energijsko učinkovitost ter raven elektroenergetske povezanosti, ki jo država članica želi doseči do leta 2030; (ii) politike in ukrepe, ki se nanašajo na cilje na ravni držav članic in Unije ter druge politike in ukrepe s potencialnim čezmejnimi pomenom; (iii) vse dodatne politike in ukrepe, ki bi bili lahko potrebni v celovitih nacionalnih energetskega in podnebne načrtih; (iv) medsebojne vplive med obstoječimi in načrtovanimi politikami in ukrepi, vključenimi v celovite nacionalne energetske in podnebne načrte, v okviru ene razsežnosti in med različnimi razsežnostmi energetske unije ter doslednost teh politik in ukrepov.
- (5) Komisija je pri oblikovanju priporočil menila, da je treba na eni strani sešteti nekatere količinsko opredeljene načrtovane prispevke vseh držav članic, da se ocenijo ambicije na ravni Unije, na drugi strani pa zadevni državi članici zagotoviti dovolj časa, da lahko priporočila Komisije ustrezno upošteva pred dokončanjem svojega nacionalnega načrta.
- (6) Priporočila Komisije glede ambicij držav članic v zvezi z energijo iz obnovljivih virov so zasnovana na enačbi iz Priloge II k Uredbi (EU) 2018/1999, ki temelji na objektivnih merilih.

⁽¹⁾ UL L 328, 21.12.2018, str. 1.

⁽²⁾ SWD(2019) 263.

- (7) Glede energijske učinkovitosti priporočila Komisije temeljijo na oceni nacionalne ravni ambicij, predlagane v osnutku celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta, v primerjavi s skupnim obsegom prizadevanj, ki so potrebna za doseganje ciljev Unije, pri čemer se po potrebi upoštevajo informacije o posebnih nacionalnih okoliščinah. Končni nacionalni prispevki na področju energijske učinkovitosti bi morali odražati stroškovno učinkovite možnosti za prihranke energije, podpirati pa bi jih morali trdna dolgoročna strategija za prenovu stavb in ukrepi za izvajanje obveznosti prihranka energije, ki izhaja iz člena 7 Direktive 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁽³⁾. Države članice bi morale tudi dokazati, da so ustrezno upoštevale načelo „energijska učinkovitost na prvem mestu“, tako da pojasnijo, kako energijska učinkovitost prispeva k stroškovno učinkovitemu doseganju nacionalnih ciljev konkurenčnega nizkoogljičnega gospodarstva in zanesljivosti oskrbe z energijo ter odpravljanju energetske revščine.
- (8) Uredba o upravljanju energetske unije od držav članic zahteva, da predložijo splošen pregled naložb, potrebnih za doseganje ciljev in prispevkov, določenih v celovitem nacionalnem energetske in podnebnem načrtu, ter splošno oceno virov teh naložb. Nacionalni energetski in podnebni načrti bi morali zagotoviti preglednost in predvidljivost nacionalnih politik in ukrepov ter s tem varnost naložb.
- (9) Komisija je obenem v okviru cikla evropskega semestra 2018–2019 pozornost usmerila na potrebe držav članic po naložbah na področju energetskih in podnebnih ciljev. To je upoštevano v poročilu za Francijo⁽⁴⁾ iz leta 2019 in priporočilu Komisije za priporočilo Sveta Franciji⁽⁵⁾ v okviru evropskega semestra. Komisija je pri oceni osnutkov celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov upoštevala najnovejše ugotovitve in priporočila evropskega semestra. Priporočila Komisije dopolnjujejo zadnja priporočila, izdana za posamezne države članice v okviru evropskega semestra. Države članice bi morale tudi zagotoviti, da so v njihovih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih upoštevana zadnja priporočila, izdana za posamezne države članice v okviru evropskega semestra.
- (10) Poleg tega uredba o upravljanju energetske unije od vsake države članice zahteva, da vsa priporočila Komisije glede svojega osnutka celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta, ki ga mora predložiti do 31. decembra 2019, ustrezno upošteva, če pa priporočila ali znatnega dela priporočila ne upošteva, mora podati in objaviti svojo obrazložitev za to.
- (11) Države članice bi morale v svojih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih ter posodobitvah v poznejših letih sporočiti iste podatke, kot jih poročajo Eurostatu ali Evropski agenciji za okolje. Uporaba istega vira in po potrebi evropskih statističnih podatkov je prav tako bistvena za izračun izhodišča za pripravo modelov in napovedi. Uporaba evropskih statističnih podatkov bo omogočila boljšo primerljivost podatkov in napovedi, ki se uporabljajo v celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih.
- (12) Vsi elementi Priloge I k Uredbi (EU) 2018/1999 se vključijo v končni celoviti nacionalni energetski in podnebni načrt. V tem okviru bi bilo treba oceniti vplive načrtovanih politik in ukrepov na makroekonomske razmere ter, kolikor je to mogoče, na zdravje, okolje, zaposlovanje, izobraževanje, spretnosti in socialne razmere. V pripravo končnega celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta morajo biti vključene tudi javnost in druge zainteresirane strani. Ti in drugi elementi so podrobno opisani v delovnem dokumentu služb Komisije, objavljenem skupaj s tem priporočilom⁽⁶⁾.
- (13) Francija bi morala v končnem načrtu upoštevati vzajemno delovanje med razsežnostmi. Tako bodo na primer ukrepi za povečanje energijske učinkovitosti ali hitrejša uvajanje električnih vozil povečali zanesljivost oskrbe z energijo zaradi manjše potrebe po uvozu nafte in plina. V osnutku celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta se priznava, da je energijska učinkovitost najpomembnejše načelo za usmerjanje prizadevanj proti energetske prehod. Vključeni so nekateri negativni učinki vzajemnega delovanja med politikami in ukrepi v eni razsežnosti ter cilji v drugi razsežnosti. Potrebna je temeljita analiza gibanja konične obremenitve v obdobju 2021–2030 ter natančna ocena energetske varnosti in medsebojne povezanosti, potrebni pa so tudi ustrezno zastavljeni cilji. Cilji na področju raziskav, inovacij in konkurenčnosti morajo podpirati prizadevanja, načrtovana za druge razsežnosti energetske unije. Končni načrt bi lahko vseboval več informacij o tem, kako bi tveganja, povezana s podnebnimi spremembami, lahko vplivala na oskrbo z energijo.

⁽³⁾ Direktiva 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetske učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/ES in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES (UL L 315, 14.11.2012, str. 1).

⁽⁴⁾ SWD(2019) 1009 final.

⁽⁵⁾ COM(2019) 510 final z dne 5. junija 2019.

⁽⁶⁾ SWD(2019) 263.

- (14) Končni celoviti nacionalni energetske in podnebni načrt bi se izboljšal s predstavitvijo celovite analize trenutnega položaja sektorja nizkoogljičnih tehnologij na svetovnem trgu, izpostavitvijo področij s konkurenčno prednostjo in morebitnih izzivov ter določitvijo merljivih prihodnjih ciljev in politik ter ukrepov za njihovo izpolnjevanje, skupaj z ustreznimi povezavami na podjetniško in industrijsko politiko.
- (15) Priporočila Komisije Franciji temeljijo na oceni osnutka celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta Francije, ki je objavljena skupaj s tem priporočilom ⁽⁷⁾ –

PRIPOROČA, DA FRANCIJA UKREPA TAKO, DA:

1. zviša raven ambicij do leta 2030, in sicer naj Francija kot svoj prispevek k ciljem Unije v zvezi energijo iz obnovljivih virov za leto 2030 doseže vsaj 33-odstotni delež obnovljivih virov energije, kot se izračuna po formuli iz Priloge II k Uredbi (EU) 2018/1999; v končni celoviti nacionalni energetske in podnebni načrt vključi okvirni začrtani potek, ki dosega vse referenčne vrednosti iz člena 4(a)(2) Uredbe (EU) 2018/1999 v skladu z navedenim deležem, glede na to, da je treba povečati prizadevanja za skupno doseganje tega cilja; predloži podrobne in količinsko opredeljene politike in ukrepe, ki so v skladu z obveznostmi iz Direktive (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾, da se omogoči pravočasno in stroškovno učinkovito doseganje tega prispevka; zagotovi, da se cilj glede energije iz obnovljivih virov za leto 2020, določen v Prilogi I k Direktivi 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁹⁾, v celoti doseže in ohranja kot izhodišče od leta 2021 naprej, ter pojasni, kako namerava tak izhodiščni delež doseči in ohranjati; cilje glede deleža energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja ter sektorju prometa, ki jih je predlagala v svojem osnutku celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta, uskladi z okvirnim ciljem iz člena 23 Direktive (EU) 2018/2001 oziroma s ciljem na področju prometa iz člena 25 Direktive (EU) 2018/2001;
2. pregleda prizadevanja za zmanjšanje porabe primarne energije, da bi prispevala k skupnemu doseganju cilja Unije na področju energijske učinkovitosti do leta 2030; prispevek Francije v zvezi s porabo končne energije je dovolj ambiciozen; podrobnosti o pričakovanih učinkih načrtovanih politik in ukrepov vključi v končni celoviti nacionalni energetske in podnebni načrt, da zagotovi, da bo raven njihovega izvajanja zadostna za ustrezno zmanjšanje porabe energije;
3. opredeli ukrepe, ki podpirajo cilje na področju energetske varnosti v zvezi z diverzifikacijo in zmanjšanjem energetske odvisnosti, vključno z ukrepi, ki zagotavljajo prožnost, ter poda informacije o načrtovani zmogljivosti za proizvodnjo jedrske energije;
4. opredeli v prihodnost usmerjene cilje v zvezi s povezovanjem trgov, zlasti ukrepe za razvoj bolj konkurenčnih veleprodajnih trgov, tudi zaradi zagotovitve napredka proti popolnoma tržno določenim cenam;
5. natančneje količinsko opredeli nacionalne cilje in cilje financiranja na področju raziskav, inovacij in konkurenčnosti, zlasti v zvezi z energetske unijo, ki jih je treba doseči do 2030, da bodo zlahka merljivi in primerni za podporo izvajanju ciljev v drugih razsežnostih končnega celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta; take cilje podpre s posebnimi in ustreznimi politikami in ukrepi, vključno s tistimi, ki jih je treba oblikovati v sodelovanju z drugimi državami članicami, kot je evropski strateški načrt za energetske tehnologije;
6. okrepi že zdaj dobro regionalno sodelovanje s Španijo, Portugalsko in državami petstranskega energetskega foruma ⁽¹⁰⁾; regionalne izmenjave bi se morale osredotočati na področji notranjega trga energije in energetske varnosti; še naprej sodeluje s Portugalsko in Španijo, zlasti glede čezmejnih in medregijskih energetske povezav; razmisli o okrepitvi ukrepov v zvezi z regionalnim sodelovanjem na področju energije iz obnovljivih virov; razmisli tudi o možnosti širitve ureditev regionalnega sodelovanja na nova področja, na primer na ocenjevanje proizvodnih zmogljivosti ter raziskave in razvoj tehnologij v skupnem interesu z drugimi državami članicami;
7. navede vse energetske subvencije, zlasti za fosilna goriva, ter sprejete ukrepe in načrte za njihovo postopno opuščanje;

⁽⁷⁾ SWD(2019) 263.

⁽⁸⁾ Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (UL L 328, 21.12.2018, str. 82).

⁽⁹⁾ Direktiva 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30/ES (UL L 140, 5.6.2009, str. 16).

⁽¹⁰⁾ Avstrija, Belgija, Francija, Nemčija, Luksemburg, Nizozemska in Švica.

8. bolje vključi vidike poštenega in pravičnega prehoda, zlasti z zagotavljanjem podrobnejših podatkov o vplivih načrtovanih ciljev, politik in ukrepov na družbo, zaposlovanje in spretnosti; nadalje razvije pristop k boju proti energetske revščini, med drugim z navedbo ocene števila in vrste gospodinjstev, prizadetih zaradi energetske revščine, na podlagi česar bi se lahko ocenila morebitna potreba po okvirnem cilju za zmanjšanje energetske revščine, kot se zahteva z Uredbo (EU) 2018/1999.

V Bruslju, 18. junija 2019

Za Komisijo

Miguel ARIAS CAÑETE

Član Komisije
